

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/92/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201452
Dátum vydania rozhodnutia: 24.07.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančenič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015201452.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci žalobkyne: P. T. Y., nar. XX.XX.XXXX, E. XX, C., zastúpená: JUDr. Zuzana Galová, advokátka, E. Belluša 10, Piešťany, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 25652-2/2015-BA zo dňa 13.07.2015, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/210/2015-45 zo dňa 26.01.2017, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

1. Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava (ďalej aj len „pobočka“) rozhodnutím č. 700-0210465915-GC04/15 zo dňa 14.01.2015 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) predpísala žalobkyňi podľa § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 461/2003 Z. z.“), § 152a a § 178 ods. 1 písm. a/ ôsmy bod zákona č. 461/2003 Z. z. za obdobie január 2007 až jún 2008 poistné na nemocenské poistenie v sume 274,83 eur, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie v sume 1.123,50 eur, poistné na invalidné poistenie v sume 374,42 eur a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 296,59 eur, spolu v sume 2.069,34 eur. V odôvodnení pobočka uviedla, že na základe kontroly odvodu poistného a príspevkov bolo zistené, že žalobkyňa vôbec neodviedla poistné a príspevky za mesiace február 2007 až jún 2008 a za mesiac január 2007 ich odviedla v nesprávnej sume, čím porušila § 128 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. c/ a § 20 ods. 1 písm. b/, § 26 ods. 1, § 27 ods. 1 a § 28 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

2. Žalovaná rozhodnutím č. 25652-2/2015-BA zo dňa 13.07.2015 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovanej“) zmenila prvostupňové rozhodnutie vo výrokovej časti tak, že vypustila text: „... § 152a

zákona v znení neskorších predpisov...“ a v ostatnom toto rozhodnutie potvrdila. V odôvodnení žalovaná okrem iného uviedla, že žalobkyňa ako povinne nemocensky poistená a povinne dôchodkovo poistená samostatne zárobkovo činná osoba (ďalej aj len „SZČO“) odviedla poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie, poistné na invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity za obdobie január 2007 v nesprávnej nižšej sume a za február 2007 až jún 2008 ho ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia neodviedla vôbec, čím jej vznikla dlžná suma na poistnom v sume 2.069,34 eur. Žalobkyňa bola v uvedenom období povinne nemocensky poistenou a povinne dôchodkovo poistenou SZČO, pretože splnila zákonom č. 461/2003 Z. z. ustanovené podmienky pre vznik a trvanie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia a zároveň dosiahla zákonom č. 461/2003 Z. z. ustanovenú hranicu príjmu zo živnosti za rok 2005 (877.596 Sk) a za rok 2006 (411.967 Sk). Pobočka ju listom č. 100026-1/2014-BAM zo dňa 28.11.2014 informovala, že jej ako SZČO zaniklo povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie 30.06.2008 a zároveň ju požiadala o predloženie daňového priznania za rok 2006 na posúdenie správnej výšky odvodov poistného a o podanie Registračného listu fyzickej osoby - odhlášky (ďalej aj len „Registračný list FO“). Žalobkyňa listom podaným na poštovú prepravu dňa 23.12.2014 zaslala pobočke Registračný list FO s dátumom zániku poistenia 30.06.2008 a potvrdenie o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2006 ako aj kópiu Registračného listu FO s dátumom zániku poistenia 31.12.2006, na ktorej bola prezenčná pečiatka pobočky zo dňa 08.01.2007.

II.

3. Žalobkyňa podala proti napadnutému rozhodnutiu žalovanej správnu žalobu, ktorú Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S/210/2015-45 zo dňa 26.01.2017 zamietol a žalobkyni nepriznal právo na náhradu trov konania.

4. V odôvodnení rozsudku krajský súd citoval § 6 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“), § 5, § 14 ods. 1 písm. b/, § 15 ods. 1 písm. b/, § 21 ods. 1 a 4, § 141 ods. 1 a § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z.. Z administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že žalobkyni ku dňu 31.12.2016 zaniklo oprávnenie podnikat' v zmysle živnostenského listu č. ŽO-1997/11200-00002 v predmete podnikania: kúpa tovaru za účelom jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) alebo za účelom jeho predaja iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod); sprostredkovateľská činnosť v rozsahu voľnej živnosti. Túto skutočnosť potvrdila aj žalobkyňa v Oznámení o ukončení podnikania u ohlasovacej živnosti adresovanom Obvodnému úradu v Bratislave, odboru živnostenského podnikania zo dňa 21.12.2006, v ktorom uviedla, že oznamuje ukončenie podnikania vo všetkých predmetoch podnikania uvedených v živnostenskom liste č. ŽO-1997/11200-00002 vydaného dňa 12.09.1997 a dátum ukončenia podnikania uviedla deň 31.12.2006. V období od 31.12.2006 do 11.11.2014 bola žalobkyňa oprávnená podnikat' a prevádzkovať živnosť na základe platných živnostenských listov č. ŽO-1996/01976-00002 a č. ŽO-2002/06075-00002 v predmete podnikania: projektovanie elektrických zariadení; inžinierska činnosť; poradenská činnosť v oblasti elektrických zariadení, reklamná činnosť; prieskum trhu; poradenská činnosť v oblasti služieb spojených s usporiadaním výstav, veľtrhov a kongresov.

5. Z uvedeného podľa názoru krajského súdu vyplýva, že žalobkyni ku dňu 31.12.2006 nezaniklo oprávnenie na podnikanie vo všetkých predmetoch podnikania uvedených v živnostenských listoch č. ŽO-1996/01976-00002 a č. ŽO-2002/06075-00002. Žalobkyni tak v zmysle § 21 ods. 4 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. nemohlo zaniknúť povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňom zániku oprávnenia na podnikateľskú činnosť, t. j. dňa 31.12.2006. Pre posúdenie zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. je irelevantné tvrdenie žalobkyne, že jej úmyslom bolo ukončiť podnikateľskú činnosť „de facto“ i „de iure“, pretože od 01.01.2007 nevykonávala podnikateľskú činnosť a nedosahovala z nej žiadne príjmy. Na preukázanie jej vôle ukončiť podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania v zmysle všetkých platných živnostenských listov nepostačuje podanie písomného oznámenia o ukončení podnikateľskej činnosti na Obvodnom úrade v Bratislave dňa 21.12.2006, ani podanie odhlášky zo sociálneho poistenia dňa 08.01.2007, ani písomné oznámenie na Daňový úrad Bratislava IV dňa

25.01.2007 o ukončení podnikateľskej činnosti.

6. Žalobkyňa ako SZČO dosiahla príjmy zo živnosti za rok 2005 v sume 877.596 Sk a za rok 2006 v sume 411.967 Sk, ktoré boli vyššie ako suma ustanovená zákonom č. 461/2003 Z. z. na daný rok. Z tohto dôvodu žalobkyňa splnila ustanovené podmienky pre vznik a trvanie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia. Krajský súd neprisvedčil námietkam žalobkyne konštatujúc, že napadnuté rozhodnutia sú zrozumiteľné a je z nich zrejmé, z akých skutkových zistení správne orgány vychádzali a na základe akých správnych úvah rozhodli.

III.

7. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa (sťažovateľka) kasačnú sťažnosť navrhujúc, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie žalovanej zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie a prizná jej náhradu trov konania. Namietala, že krajský súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočniť jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tiež namietala, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Sťažovateľka v prvom rade poukázala na obsah ňou podanej žaloby. Rozsudok krajského súdu považovala za právne nesprávny a nepresvedčivý. Podľa jej názoru nie je zo záverov krajského súdu uvedených v bodoch 36 a 37 jednoznačné, z akého dôvodu považoval krajský súd písomné oznámenie o ukončení podnikateľskej činnosti na Obvodnom úrade v Bratislave dňa 21.12.2006 v spojení s podaním Registračného listu FO dňa 08.01.2007 a písomným oznámením o ukončení podnikateľskej činnosti na Daňovom úrade Bratislava IV dňa 25.01.2007 a odovzdaním kartičky - osvedčenia o registrácii a pridelení DIČ za irrelevantné. Tieto skutkové okolnosti považovala za významné pre posúdenie jej prejavu vôle (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka) a naplnenie zákonného predpokladu pre zánik sociálneho poistenia, pričom krajský súd sa v napadnutom rozsudku k tomu žiadnym spôsobom nevyjadril.

9. V bodoch 33 a 34 rozsudku krajského súdu išlo iba o formálne posúdenie Oznámenia o ukončení podnikania u ohlasovacej živnosti a nie o jeho posúdenie ako jednostranného právneho úkonu sťažovateľky smerujúceho k zániku všetkých živnostenských oprávnení k 31.12.2006. Sťažovateľka v súvislosti so správnosťou stanovenia okamihu zániku sociálneho poistenia k 31.12.2006 poukazovala v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu ako aj v žalobe na nekonanie pobočky. Ak mala pobočka pochybnosť o spornosti ohláseného zániku sociálneho poistenia k 31.12.2006, mala a mohla konať a rozhodnúť o spornosti zániku sociálneho poistenia najneskôr v lehote 60 dní od podania Registračného listu FO zo dňa 08.01.2007. Pobočka tento list prijala, avšak cca 8 rokov nekonala a nevyjadřila sa k „spornosti“ zániku sociálneho poistenia, hoci jej povinnosťou bolo urobiť tak najneskôr do 60 dní od prijatia Registračného listu FO. Sťažovateľka mala za to, že takýmto postupom pobočka potvrdila správnosť zániku sociálneho poistenia k 31.12.2006. Rozhodnutím a postupom žalovanej a pobočky došlo podľa názoru sťažovateľky k šikanóznemu a nezákonnému konaniu popierajúcemu princíp právnej istoty.

IV.

10. Žalovaná vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhla, aby ju kasačný súd zamietol ako nedôvodnú. Uviedla, že sťažovateľka bola aj v období po 31.12.2006, kedy ukončila podnikanie vykonávané na základe živnostenského listu č. ŽO-1997/11200-00002, držiteľkou ďalších dvoch živnostenských oprávnení. Z výpisu zo živnostenského registra Okresného úradu Bratislava vyplýva, že ďalšie dve živnostenské oprávnenia jej zanikli až dňa 11.11.2014. Je preto nespochybniteľné, že sťažovateľka mala v spornom období oprávnenie prevádzkovať živnosť, čím spĺňala kritérium stanovené v § 5 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. pre nadobudnutie právneho postavenia SZČO. K zániku povinného poistenia SZČO v zmysle § 21 ods. 4 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. mohlo dôjsť len vtedy, ak SZČO zanikli všetky oprávnenia na prevádzkovanie živnosti, čo v danom prípade splnené nebolo. Povinné poistenie sťažovateľke zaniklo až dňa 30.06.2008 z dôvodu, že jej príjem z podnikania a z inej samostatne

zárobkovej činnosti v rozhodujúcom období, t. j. v roku 2007, nepresiahol zákonom č. 461/2003 Z. z. ustanovenú hranicu.

11. Vo vzťahu k námietke sťažovateľky, že pobočka mala preskúmať všetky skutočnosti týkajúce sa zániku jej sociálneho poistenia už pri predložení Registračného listu FO, žalovaná uviedla, že v zmysle § 227 ods. 2 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z. z. bola práve sťažovateľka povinná preukázať skutočnosti rozhodujúce na vznik, trvanie, prerušenie a na zánik sociálneho poistenia, avšak pri predložení Registračného listu FO tak neurobila. Za neopodstatnenú považovala tiež námietku, že pobočka začala konať vo veci zániku jej sociálneho poistenia a predpísania poistného za obdobie január 2007 - jún 2008 až v roku 2015. Zákon č. 461/2003 Z. z. neukladá pobočke lehotu, v ktorej je povinná rozhodnúť o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia, resp. o predpísaní poistného na sociálne poistenie.

12. K tvrdeniu sťažovateľky, že zrušením živnostenského listu č. ŽO-1997/11200-00002 ku dňu 31.12.2006 prejavila vôľu ukončiť výkon podnikateľskej činnosti na základe všetkých jej vydaných živnostenských oprávnení, žalovaná uviedla, že na to nemôže prihliadať. V zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. je v súvislosti so zánikom povinného poistenia SZČO rozhodujúce, kedy nastala skutočnosť vyvolávajúca zánik oprávnenia na prevádzkovanie živnosti, pričom tento zánik musí byť preukázateľný aj navonok. Pre žalovanú je smerodajné, kedy prejav vôle sťažovateľka urobila navonok. Z uvedeného je zrejmé, že k zániku dvoch živnostenských oprávnení fakticky došlo až dňa 11.11.2014.

13. Žalovaná nesúhlasila ani s tvrdením sťažovateľky uvedeným v kasačnej sťažnosti, že ani žalovaná, ani krajský súd sa bližšie nezaoberali jej námietkami. Mala za to, že napadnuté rozhodnutia obsahujú všetky formálne aj obsahové náležitosti. V napadnutom rozhodnutí sa žalovaná vysporiadala so všetkými námietkami sťažovateľky uvedenými v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu. Na záver uviedla, že právo sociálneho zabezpečenia patrí do oblasti verejného práva, pričom platí, že normy verejného práva sú kogentného charakteru, čo znamená, že od príslušnej právnej normy sa nemožno odchyliť, ak to zákonná úprava neumožňuje. Z uvedeného dôvodu je žalovaná povinná striktné dodržiavať v aplikačnej praxi zákon č. 461/2003 Z. z., ktorý presne vymedzuje, ktorá FO na účely sociálneho poistenia nadobúda právne postavenie SZČO a kedy jej vzniká, resp. zaniká povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie.

V.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne (sťažovateľky) nie je dôvodná.

15. Podľa § 5 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2010, samostatne zárobkovo činná osoba podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá má oprávnenie prevádzkovať živnosť.

16. Podľa § 14 ods. 1 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2005 do 31.12.2007, povinne nemocensky poistená je samostatne zárobkovo činná osoba, ktorej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 10.

17. Podľa § 15 ods. 1 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.08.2006 do 31.12.2007, samostatne zárobkovo činná osoba, ktorej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 10.

18. Podľa § 15 ods. 1 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2008, povinne dôchodkovo poistená je samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá je povinne nemocensky poistená.

19. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2005 do 31.12.2007, povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osobe vzniká od 01.07. kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 10, a zaniká 30.06. kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou nebol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 10, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 21 ods. 4 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z., povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie zaniká vždy samostatne zárobkovo činnnej osobe uvedenej v § 5 písm. b/ a c/ dňom zániku týchto oprávnení, a samostatne zárobkovo činnnej osobe uvedenej v § 5 písm. c/ odo dňa vzniku pracovného pomeru, v ktorom na výkon činnosti je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu, ak od tohto dňa podľa svojho vyhlásenia nevykonáva činnosť samostatne zárobkovo činnnej osoby uvedenej v § 5 písm. c/.

21. Vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona č. 461/2003 Z. z. je predpokladom vzniku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia SZČO v zmysle § 21 tohto zákona preukázanie, že posudzovaná osoba spĺňa zákonné podmienky statusu SZČO definovanej v § 5 tohto zákona a súčasne preukázanie, že táto osoba v zákonom určenej dobe dosiahla príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu - zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 595/2003 Z. z.“) alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou, ktorý bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9. Pri posudzovaní zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia tejto osoby je rozhodujúce, že k 30.06. kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu (zákon č. 595/2003 Z. z.) alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou nebol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9, ak tento zákon neustanovuje inak. Logickým výkladom uvedenej právnej úpravy plynie záver, že pokiaľ zákonodarca podmieňuje vznik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia povinnej osoby preukázaním statusu SZČO definovanej v § 5 písm. b/ tohto zákona, tak aj pri posudzovaní príjmu plynúceho z jej podnikania predpokladá dosahovanie príjmu z jej podnikania ako SZČO, z čoho plynie záver, že povinná osoba dosiahla príjem z podnikania na základe oprávnenia na výkon SZČO v zmysle § 5 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Vs/1/2019 zo dňa 30.04.2019).

22. Obdobný právny názor už najvyšší súd judikoval vo svojej predchádzajúcej judikatúre (rozsudok sp. zn. 7Sžo/20/2011 zo dňa 15.12.2011, publikovaný v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 4/2012 pod č. 72), v ktorom najvyšší súd vyjadril právny názor, že „pri posudzovaní príjmov podľa § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. je potrebné prihliadať len na tie príjmy z podnikania, ktoré vyplývajú z podnikateľskej činnosti posudzovaného statusu SZČO“.

23. Je nesporné, že sťažovateľka bola oprávnená na výkon samostatnej zárobkovej činnosti na základe troch živnostenských listov, a to č. ŽO-1996/01976-00002, č. ŽO-1997/1100-00002 a č. ŽO-2002-06075-00002 v období od 01.04.1996 do 11.11.2014, od 15.09.1997 do 31.12.2006 a od 18.09.2002 do 11.11.2014. Taktiež je nesporné, že sťažovateľka podala na pobočke dňa 08.01.2007 Registračný list FO, v ktorom uviedla dátum zániku poistenia 31.12.2006. K tomuto dátumu jej zaniklo oprávnenie na výkon samostatnej zárobkovej činnosti v zmysle živnostenského listu č. ŽO-1996/01976-00002, ktorý uviedla v Oznámení o ukončení podnikania u ohlasovacej živnosti. Sporným sa v konaní stala otázka, či sťažovateľke zaniklo k tomuto dňu, t. j. k 31.12.2006 oprávnenie na podnikanie vo všetkých predmetoch podnikania uvedených v ďalších dvoch živnostenských listoch, a to č. ŽO-1997/1100-00002 a č. ŽO-2002-06075-00002, a teda či jej zaniklo aj povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie.

24. Námietky, ktorými sťažovateľka v kasačnej sťažnosti spochybňuje rozsudok krajského súdu, boli v zásade zhodné s námietkami, ktoré uplatňovala už v konaní na krajskom súde. Podľa názoru kasačného súdu sa žalovaná a následne aj krajský súd s jej námietkami dostatočne vysporiadali, pričom kasačný súd už vyslovenú argumentáciu považuje za relevantnú a výstižnú. Žalovaná ako aj krajský súd podrobne odôvodnili, prečo sťažovateľke nezaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie k dátumu 31.12.2006. Vzhľadom na to, že sťažovateľka v Oznámení o ukončení podnikania u ohlasovacej živnosti doručenom Obvodnému úradu v Bratislave, odboru živnostenského podnikania uviedla, že oznamuje ukončenie podnikania vo všetkých predmetoch podnikania uvedených len v živnostenskom liste č. ŽO-1997/11200-00002 vydaného dňa 12.09.1997 k dátumu 31.12.2006, nemala táto skutočnosť za následok ukončenie podnikania sťažovateľky na základe ďalších dvoch živnostenských oprávnení. Bolo úlohou sťažovateľky, aby v prípade, že chcela ukončiť podnikanie na základe všetkých troch živnostenských oprávnení, aby túto vôľu prejavila aj navonok. Túto povinnosť mala sťažovateľka aj voči pobočke s poukazom na § 227 ods. 2 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z. z., v zmysle ktorého bola práve ona povinná preukázať skutočnosti rozhodujúce na vznik, trvanie, prerušenie či zánik sociálneho poistenia a túto povinnosť nemôže delegovať na pobočku či žalovanú.

25. Kasačný súd sa stotožnil s odôvodnením krajského súdu aj pokiaľ ide o námietky sťažovateľky týkajúce sa preukázania jej vôle ukončiť podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania v zmysle všetkých troch živnostenských listov tým, že podala písomné oznámenie na Obvodnom úrade v Bratislave dňa 21.12.2006, podaním odhlášky zo sociálneho poistenia dňa 08.01.2007 a písomným oznámením na Daňový úrad Bratislava IV dňa 25.01.2007 o ukončení podnikateľskej činnosti a súčasne odovzdaním kartičky - osvedčenia o registrácii a pridelení DIČ a kartičky o registrácii a pridelení IČ DPH. Aj podľa názoru kasačného súdu sú tieto skutočnosti pre posúdenie zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia irelevantné.

26. S ohľadom na skutočnosť, že sťažovateľka bola aj po ukončení podnikania vykonávaného na základe živnostenského listu č. ŽO-1997/11200-00002 držiteľkou ďalších dvoch živnostenských oprávnení, ktoré jej zanikli až dňa 11.11.2014, je potrebné prisvedčiť žalovanej, že sťažovateľka spĺňala prvé kritérium stanovené v § 5 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2010 pre nadobudnutie statusu SZČO, nakoľko mala v spornom období oprávnenie prevádzkovať živnosť. Sťažovateľka tiež spĺňala aj druhé kritérium na vznik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia ustanovené v § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 595/2003 Z. z., nakoľko jej príjem z podnikania za rok 2005 bol vyšší ako zákonom stanovená suma 82.800 Sk (jej príjem bol 877.596 Sk) a aj jej príjem za rok 2006 (411.967 Sk) bol vyšší ako zákonom stanovená suma 91.200 Sk. Z uvedeného vyplýva, že pobočka postupovala správne, keď sťažovateľke prvostupňovým rozhodnutím, ktoré bolo potvrdené napadnutým rozhodnutím žalovanej, predpísala dlžné poistné za január 2007 až jún 2008 v celkovej sume 2.069,34 eur z dôvodu nesplnenia odvodovej povinnosti.

27. Záverom kasačný súd dodáva, že zákon č. 461/2003 Z. z. nestanovuje lehotu na vydanie rozhodnutia o vzniku, prerušení či zániku sociálneho poistenia, resp. na jeho predpísanie.

28. Z vyššie uvedených dôvodov považoval kasačný súd rozsudok krajského súdu za súladný so zákonom, a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

29. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že účastníkom právo na ich náhradu nepriznal, keďže žalobkyňa (sťažovateľka) v tomto konaní nebola úspešná a žalovanej právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

30. Tento rozsudok kasačného súdu bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .